

Marijina podobica.

Podajte mí podobico
Marije, moje Pomočnice,
da zadnjikrat poljubim jo
in zrem na njeno milo lice.

Ah, ona drag mi je spomin,
spomin preljube rajne mame,
ko sredi smrtnih bolečin
še blaga mislila je name.

»Ne jokaj, ker se ločim jaz,«
je rekla, »drago dete moje.
Ne boj se zreti mi v obraz, —
sirote ne zapuščam svoje.

Izročam božjim te rokam,
in v varstvo blažene Device;
v kotiču glej podobo tam —
Marije, naše Pomočnice.

Pred njo opravljam vsaki dan
molitve jutranje, večerne;
ne bodeš, sinek, jih zaman,
ti zepuščen ne boš, nikjer ne.

Ko majnik bo cveteti jel,
ovenčaj jo, ji poj slavice,
kot z mano si dozdaj jih pel,
O nehaj točiti solzice! —

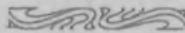
Pred njo spominjam, sinek moj,
se mene, ki sem te ljubila . . .
Saj kmalu prideš za menoj,«
je rekla, dušo izdihnila . . .

Da, kmalu, ljuba mamica!
želim v nebesa k tebi priti . . .
O draga mi podobica,
naj smem te zadnjič poljubiti! . . .

Podobica! o glejte jo!
postaja mi velika, živa, —
smehlja se z Jezusčkom lepo, —
kako je rajska ljubezniva!

In mamo svojo vidim spet, —
Ah, pome gre z višave jasne . . .
Oj z Bogom, ata! z Bogom svet! . . .
In angelček nedolžni ugasne.

Radoslav.

Naša ljuba Gospa.

Čestokrat imenujemo Marijo »našo ljubo Gospo«. Francozi rečejo samo »Notre-Dame«, t. j. »naša Gospa« in hočejo s tem naznaniti, da je ona edina, ki zaslubi v polni meri ime Gospa. In ko rečemo naša Gospa, hočemo obenem izraziti svojo udanost, da smo njeni zvesti služabniki.

Še ljubkejši se glasi ta lepi naslov, ako pristavljamо še naša ljuba Gospa. S tem namreč ne poudarjamо samo tega, da je najvišja in najimenitnejša izmed vseh ljudi v nebesih in na zemlji in celo višja kot angeli, marveč hočemo posebno poveličevati njenu dobrotnost, njenu ljubeznivost. Ona je tako dobra, da nobeden človek ne more doumavati njene dobrote in ljubeznivosti. Cerkveni učeniki razen devištva nobene Marijine čednosti tako ne proslavljajo kot njenu veliko dobrotljivost. Navedem le en zgled.

V dvanajstem stoletju je sv. Bernard navduševal za drugo križarsko vojsko. Najprej je pridobil francoskega kralja; potem je prišel na Nemško, da bi pregovoril še Konrada III. Bil je zelo ganljiv in slovesen trenutek, ko so v Špiru na koru odpeli Salve Regina (Češčena Kraljica), povzdigne svetnik svoj glas in navdušeno nadaljuje: »O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!« Glejte